

Plavüt

DIARI DE L'EETE. DIJOUS DIA 4 DE JULIOL DE 2001. NÚM. 4

LLAÜT
DIARI DE LA 21ª EETE. AMPOSTA – 2001
EDITA: MRP TERRES DE L'EBRE

Editorial LLAÛT - N 4

El temps d'escola d'estiu s'està esgotant. La idea nova que ha sorgit com a resultes de l'excés d'informació és "urbanitzar el temps". Aprendre a organitzar el temps d'una altra manera. De la mateixa manera que dediquem un temps per al treball, un temps d'oci, hauríem de dedicar un temps a gestionar informació. Cada vegada van apareixent eines per manejar millor la informació, però és més important els procediments usats que la qüestió purament tecnològica. El problema, segons Alfons Cornella, "és urbanitzar el nostre temps d'acord amb els processos socials en què estem implicats".

En la recta final de la 21ª Escola d'Estiu de les Terres de l'Ebre, és necessari unes reflexions. La organització vol deixar constància del bon ambient que s'ha viscut en l'edició actual. Valorem el contacte amb tots i totes per aconseguir els objectius previstos. Ha estat molt satisfactori veure l'augment de l'assistència per damunt de les previsions. Encara que el més important és el grau de satisfacció i la impressió general que el model de formació que ofereix l'escola d'estiu és bo.

Ara, la més immediata serà aportar les opinions en les valoracions finals que us presentarà el professor/a de cada curs. La manera de donar resposta es múltiple. La voluntat nostra és poder incorporar les propostes i millores que es plantegen. La valoració qualitativa i quantitativa estarà explícita en les Memòries finals.

LA POLEMICA MEDIOAMBIENTAL A LES TERRES DE L'EBRE

Editen un llibre que analitza el PHN des d'una perspectiva sociopolítica i ecològica

Joan Josep Rovira fa una reflexió filosòfica sobre el conflicte ambiental a «L'aigua i la sal»

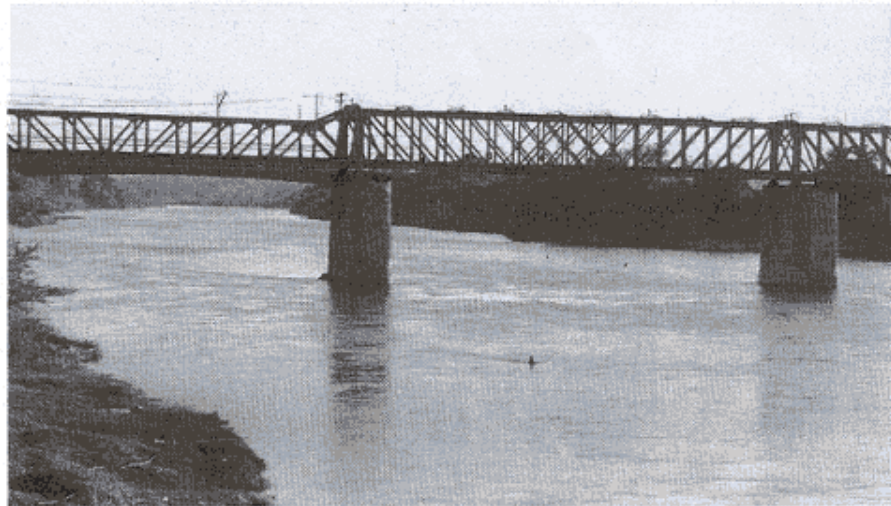
MAITE MONTROI / Tortosa
 ● L'escriptor i editor Joan Josep Rovira ha posat a la venda el seu darrer llibre, *L'aigua i la sal*, que és una reflexió sobre el conflicte generat per la presentació del Plan Hidro-

lógico Nacional «des del punt de vista sociopolític i ecològic». El volum, que es pot adquirir a les llibreries de Tortosa i del Delta, conté una tesi de fons: la insostenibilitat d'un sistema que es basa en les megalòpolis i els

interessos econòmics. L'autor de la publicació afirma que, tot i les referències filosòfiques, «la substància del llibre la poden entendre tant els pagesos del Delta com els autodenominats 'llestos' de Madrid i Barcelona».

«Aquest no és un llibre tècnic», explica l'autor del llibre *L'aigua i la sal*, Joan Josep Rovira, i afegeix: «He intentat fer una reflexió sintetitzada —la publicació té 32 pàgines i diverses fotografies— sobre el conflicte generat per la presentació del Plan Hidrológico Nacional (PHN), des d'un punt de vista sociopolític i ecològic.» Tot i que la publicació es divideix en sis apartats, l'estructura interna del llibre conté dues tesis. D'una banda, la mal entesa solidaritat: «Intenten presentar el conflicte com un enfrontament entre territoris, però en realitat és la lluita entre el capitalisme irracional de les megalòpolis (València, Madrid i Barcelona) contra les ciutats i els pobles que s'han mantingut fora d'aquesta voràgine.» D'altra banda, hi ha un concepte equivocat de la racionalitat, ja que «pensar no és organitzar la irracionalitat, sinó construir a favor de la persona». La reflexió de fons de tot això és que «hem de parar aquest sistema embogit i hem de començar a mirar-nos la natura per respectar-la i no com un objecte d'especulació».

El llibre, que s'ha distribuït per les llibreries de Tortosa i el Delta, costa 500 pessetes i és el fruit

El trasvasament de l'Ebre és l'eix vertebrador del llibre *L'aigua i la sal*, de Joan Josep Rovira. / EL PUNT.

d'un any de reflexió, tot i que «l'he escrit d'una tirada, només en una setmana», confessa Rovira, i afegeix que el contingut del volum és «dur i punyent». Tot i les referències que es fan a filòsofs «que no s'estudien als instituts», l'autor creu que «la substància de *L'aigua i la sal* la poden entendre tant els pagesos del delta de l'Ebre com els autodenominats 'llestos' de Madrid i Barcelona.»

Aznar, Pujol, Zaplana i els nacionals

M.M. / Tortosa
 ● Joan Josep Rovira dedica un apartat del llibre als «gestors polítics dels interessos macroeconòmics de les tres megalòpolis» i el titula «Aznar, Zaplana, Pujol. Un triumvirat impensable?». Tot i que Madrid no és directament receptora del cada vegada més pròxim trasvasament de l'Ebre, «el PHN garanteix l'aigua per a Benidorm o Gandia, on els madrilenys van a passar l'estiu i, en general, a la costa del Mediterrani». És així com s'expliquen les

posicions d'aquests tres mandataris i els partits als quals representen al Parlament, al Congrés i, finalment, al Senat. Aquesta actitud lliga amb el capítol que Rovira titula «Els nacionals», i diu: «No és cap casualitat que el nom del projecte hidrològic incloga l'adjectiu *nacional*. La inclusió del mot *nacional* té una càrrega ideològica estatalista. Per als que viuen instal·lats en aquesta perspectiva, tot allò que no és *nacional* és, com a mínim, anacrònic i potencialment terrorista.»

A DEBATE

¿Deben reducirse las vacaciones escolares?

Los padres piden un aumento del tiempo de escuela y el profesorado no quiere trabajar más horas .

MAR PADILLA | Barcelona

El 21 de junio, penúltimo día de clase y primero del verano, estalló la polémica: los padres que trabajan fuera de casa exigieron que se alargue el curso de sus hijos. y es que al llegar las vacaciones muchas parejas hacen verdaderos encajes de bolillos con las horas y los días y para no dejar solos a sus hijos. Los progenitores quieren que el calendario escolar se amplíe tres semanas, de forma que las vacaciones de verano sean más cortas. La propuesta revolucionó al cuerpo docente. Entre dos fuegos, la Administración catalana intenta mediar en el conflicto entre ambas partes. A los niños, simplemente no se les pregunta.

La Federación de Asociaciones de Padres de Alumnos de Cataluña (F AP AC) alega que el curso escolar es demasiado corto y pide la ampliación de las 35 se-

Las vacaciones escolares son objeto de polémica entre padres profesores y administración. (Manolo S. Urbano)

manas actuales a 38, de forma que las vacaciones de los chavales se recorten y pasen de 2 meses y 21 días a dos meses *pelados*. *De hecho, lo que los padres solicitan es la reorganización de la estancia en la escuela. Argumentan que es más racional repartir una de las semanas de vacaciones robadas al verano en días de fiesta a lo largo del curso.* Así, dicen, los trimestres escolares no serán tan largos.

Pero los sindicatos ponen muchas pegas a las propuestas de los padres. Se niegan a incrementar las horas lectivas de los docentes y recuerdan que las vacaciones de los niños no son las mismas que las de sus profesores, que llevan a cabo cursos de formación y preparan los programas del siguiente año escolar. USTEC-STEs habla también del 'desgaste de los docentes' y subraya que la polémica no es tanto un problema educativo como estrictamente laboral y social. Su contrapropuesta consiste en que se contraten monitores para tutelar posibles actividades extraescolares. Por su parte, la consejera de Enseñanza de la Generalitat, Carme-Laura Gil, anunció que el Gobierno catalán estudiará la petición de los padres siempre que ello no suponga aumentar las horas lectivas porque 'lo primero es el equilibrio de los niños y niñas', declaró, tras confesar que el asunto del calendario 'es un problema de difícil solución'. Y tan difícil. Jordi Pujol medió en la polémica regañando a los padres. Pujol afirmó que el interés de éstos

la polémica regañando a los padres. Pujol afirmó que el interés de éstos en alargar el curso escolar es el reconocimiento de que 'dimiten' de sus responsabilidades y usan la escuela como 'almacén' de sus hijos. Ana Botella también opinó. Apenas hace dos días declaró en Barcelona que el calendario escolar 'debe reorganizarse porque la mujer ha cambiado sus hábitos y la sociedad se ha de adaptar' .

¿Y qué pasa en otros países de la Unión Europea? Si bien el número de horas lectivas no varía excesivamente, las diferencias se disparan en la duración de las vacaciones. Mientras que aquí se concentran en dos grandes bloques -verano y Navidad-, en Francia y Bélgica, por ejemplo, se reparten más equitativamente a lo largo del año. Los niños tienen vacaciones más cortas en invierno y verano, y más días de descanso en otoño y primavera. Viven todas las estaciones.

La cuestión climática no es baladí. En Cataluña, como en otras comunidades, la dificultad de mantener la concentración de unos niños expuestos a 30 grados a la sombra es, como mínimo, difícil. En Alemania, por ejemplo, donde las vacaciones estivales duran seis semanas, en lugar de las 12 españolas, está prohibido ir a la escuela si el termómetro alcanza los 28 grados.

Un falso debate

CARLES MARTÍNEZ

Carles Martínez es Portavoz del sindicato USTEC.STEs

La discusión sobre el calendario escolar supera los márgenes de la dimensión escolar. Pensamos que se trata de una cuestión social y que de ninguna manera la solución puede pasar por aumentar el horario laboral .Nos encontramos, pues, ante un falso debate en el que entran en colisión dos cuestiones con muy poca conexión entre ellas.

Una primera cuestión hace referencia a la legítima necesidad de compaginar el horario laboral con la vida familiar. Se argumenta que ha habido factores que han agravado la situación: incorporación progresiva de la mujer al mundo del trabajo remunerado, cambios en la estructura familiar , incremento de las horas de trabajo... Es posible que estas circunstancias puedan influir en la cuestión. Sin embargo, hay un factor que a menudo se olvida. En una sociedad en la que el dinero y el triunfo social a cualquier precio son los valores dominantes, el valor de la educación, del esfuerzo y de la cultura ha quedado relegado a un segundo término. Esto comporta, entre otras cosas, una pérdida del valor de la institución escolar.

Hay sectores que hablan incluso de una supuesta deserción de los padres de la educación de sus hijos. Tal vez sea ésta una acusación exagerada, pero en cualquier caso sí hay una tendencia generalizada a delegar todo el proceso educativo en la institución escolar. Una institución que, a la vez, está sumergida en cambios profundos: ha dejado de ser el centro de adquisición del conocimiento, a menudo deja de ser el medio para el ascenso social, la relación entre n y nivel salarial ya no es tan directa...

Otra cuestión diferente sería analizar cuáles son las .necesidades reales de los alumnos. ¿Es necesario incrementar los horarios escolares y los extraescolares? Ningún experto en educación apuesta por esta idea.

2^{nes} Jornades Biblioteques Escolars

Cornellà de Llobregat,
14, 15 i 16 de febrer
del 2002

Sala UNED
Ajuntament de
Cornellà de Llobregat

Organització de les

2^{nes} Jornades Biblioteques Escolars

Si voleu participar aportant les vostres
experiències contacteu amb nosaltres a:

Grup Bibliomèdia
Federació de MRP de Catalunya
Avda. Drassanes, 3 -3a planta
08001- Barcelona Tf. 93 4817388
mrp@pangea.org

Entitats organitzadores:

Col·legi de Bibliotecaris i Documentalistes de
Catalunya,
Grup Bibliomèdia de la FMRP de Catalunya,
Amic de Paper,
Biblioteca A.M. Rosa Sensat,
Facultat de Biblioteconomia i Documentació de la
Universitat de Barcelona,
Diputació de Barcelona. Àrea de Cultura.
Ajuntament de Cornellà de Llobregat.

LECTURES OBLIGATÒRIES

Tomàs Camacho Molina

Fins aquest curs he pogut deixar que el meu alumnat pugués escollir els llibres de lectura de cada trimestre, doncs bé, el curs vinent aquesta fórmula no serà possible perquè a les instruccions d'inici de curs de secundària el Departament d'Ensenyament ens dona una llista per a que fem la tria dels dos llibres de lectura obligada. Bé, com ens afecta això? Tot i que el lector i la lectora es forma a Primària, a Secundària es pot donar una orientació del gust lector a partir dels propis interessos. Cap de les obres proposades té una vinculació directa amb el territori immediat, tampoc hi trobem autors i autores del nostre entorn més proper. No és el meu cas, però suposant que fos mestre de català no podria proposar la lectura de *Jardins ignorats*, de Trinitari Fabregat, ni *M'escriuràs?*, d'Estrella Ramon, ni *L'última vinyeta*, de Manel Ollé, ni *Duna Delta*, de Joan-Josep Rovira, ni *La dansada*, de Carme Meix, ni *Benicarló, país de cadufts*, de Jaume Rolíndez, etc. Obres totes elles de reconeguda solvència literària i amb una clara eficàcia entre el nostre alumnat.

A qui beneficia aquesta decisió del Departament d'Ensenyament? A les editorials? Als autors i a les autores escollits? Què tenen aquests autors i autores que no tinguen altres autors i autores? És que el professorat no té suficient criteri per a determinar les lectures aconsellables? Tinc davant meu un disquette que conté una selecció de més de 3000 títols de Literatura Infantil i Juvenil realitzada pel Seminari de Bibliografia Infantil i Juvenil de l'Associació de Mestres "Rosa Sensat" (1993- 1998). A la pàgina web del propi Departament d'Ensenyament podem accedir al catàleg de Literatura Infantil i Juvenil. Existeixen revistes especialitzades, catàlegs editorials, premis literaris,... Què pretén aquesta tria? Crec que no existeix la millor obra per a llegir, ni el millor autor o autora. En l'actualitat, després de l'accés de moltes persones al món de la cultura la producció literària ha augmentat espectacularment, davant d'aquest mercat immens existeix la crítica literària per a orientar, però considero que el lector i la lectora han de ser educats en la llibertat d'elecció, que el professorat pot i ha d'orientar aquesta elecció i que ha de dotar l'alumnat per a traure el màxim rendiment de la lectura.

No sé com ha reaccionat la majoria del professorat davant d'aquesta absurda imposició del Departament d'Ensenyament, però si la reacció als centres és pareguda, haurem de dir que la mesura ha estat acceptada per imperatiu legal, i ja sabem com funcionen les coses quan es fan per imperatiu legal.

No sé amb exactitud de qui és competència aquesta mesura, però el Departament d'Ensenyament faria bé en retirar aquesta llista el més aviat possible, les llistes --en aquestes circumstàncies--han de ser orientatives, però mai han de ser impositives, i menys han de caure en el favoritisme respecte a determinats autors i autores. Suposo que d'una manera col·legiada respondran editorials, escriptors i escriptores, sindicats, Moviments de Renovació Pedagògica, etc...

Per la meua part aprofito el marc de reflexió que ha de ser l'Escola d'Estiu per a fer arribar les meues reflexions sobre l'obligatorietat de certs llibres, de determinats autors i autores. Cap d'ells i d'elles, s'ha de dir, són del nostre territori, per tant, es fa impossible aquella comunicació tan propera i agradable com és la visita de l'escriptor o l'escriptora al centre per tal de debatre el llibre que s'ha llegit.

Escola d'Estiu per a xiquets i xiquetes

HEM
GE. FET 'UN COLLA-

Miquel Martin

Hem fet
un
collage

Rosa

Hem fet un collage
cristina

DAVID

Hem fet un Collage
Alex

Handwritten scribbles in red ink, consisting of several rows of small, repetitive marks.

Laura

hem getun collage

Guillem

ANNA